ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Οδὸς Μαυρομιχάλη ἀριθ. 16.α'. Ἔναντι Χημείου

Συνδρομὴ Ἐσωτερικοῦ φρ. 12. — Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ΕΤΟΣ Δ. ΠΕΡ. Β' — ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1899 — ΑΡΙΘ. 13

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰσερχόμενοι ἤδη εἰς τὸ Βον ἑξάμηνον τοῦ δεκάτου ἔτους τῆς «Φύσεως» παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν δὲν ἀπέστειλαν ἔτι τὴν συνδρομὴν των τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὅπως εὐαρεστούμενοι, σπεύσωσι νὰ μᾶς ἀποστείλωσι ταύτην διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἢ ἄλλως, ἵνα τοῖς ἐφοδιάσωμεν μὲ τὰς ἀποδείξεις καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ λαχείου των, διότι ὡς γνωστόν, τὴν πρώτην προσεχοῦς Ἰανουαρίου γενήσεται ἡ ἐκκύβευσις, κατὰ τὰ εἰωθότα, τοῦ λαχείου τῆς «Φύσεως», καθ' ὃ 200 ἀριθμοὶ θὰ κερδίσωσι διάφορα χρήσιμα ἀντικείμενα.

ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΕΛΑΙΟΥ

Εἶναι πεπλανημένη ἡ ἐπικρατοῦσα γνώμη, ὅτι τὰ ἔλαια τῆς Ἑλλάδος, ὅπως παρασκευάζονται, δύνανται νὰ γίνουν ἄριστα, ἐὰν ὑποστῶσι τὴν κατεργασίαν τῆς διηθήσεως ἢ τοῦ καθαρισμοῦ. Οἱ οὕτω φρονοῦντες πιστεύουν ἐκ πεποιθήσεως, ὅτι Ἰταλοὶ ἔμποροι, προμηθευόμενοι ἑλληνικὰ ἔλαια, τ' ἀποστέλλουσιν ἐνταῦθα, ἀφοῦ τὰ καθαρίσουν, καὶ τὰ πωλοῦν πολὺ ἀκριβά, ὡς ἄριστης ποιότητος! Ἀποροῦν δὲ μάλιστα, διατὶ δὲν εὑρέθη, ἕως τώρα Ἕλλην νὰ κάμῃ τὴν ἁπλῆν καὶ ἐπικερδῆ ταύτην ἐπιχείρησιν, τῆς μετατροπῆς δῆλα δὴ τῶν μετρίας ποιότητος ἐλαίων εἰς ἄριστον, διὰ τῆς μεθόδου τοῦ καθαρισμοῦ. Ἡ ἐπιχείρησις ὄντως θὰ ἦτο ἐπικερδής, καθ' ὅσον ἡ ἀξία τοῦ κοινοῦ ἐλαίου θὰ ἐδιπλασιάζετο. Ἡ γνώμη αὕτη, ὡς εἴπομεν ἀρχόμενοι, εἶναι πεπλανημένη, καθὼς θὰ δειχθῇ ἐκ τῶν ἀκολούθων. Ὁ διϋλισμὸς ἢ καθαρισμὸς τοῦ ἐλαίου εἶναι μία ἐργασία μηχανικὴ σκοποῦσα ν' ἀφαιρέσῃ τὰς ἐν αὐτῷ αἰωρουμένας στερεὰς οὐσίας, αἵτινες θολώνουν τὸ ἔλαιον. Ἑπομένως, ἂν ἔλαιόν τι ἦτο ταγγὸν ἢ πρόσινον πρὸ τοῦ διϋλισμοῦ, θὰ ἦνε τοιοῦτον καὶ μετὰ τὴν κατεργασίαν ταύτην, ἤτοι κακῆς ποιότητος. Ἡ παρασκευὴ ἐντεῦθεν ἐκλεκτῶν ἐλαίων, ὡς ἐκείνων τῆς Ἰταλίας, τῶν γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα olii crudi, δὲν ὀφείλεται εἰς τὸν καθαρισμόν, ἀλλ' εἰς ἐφαρμογὴν μεθόδου, ἀγνώστου ἀτυχῶς παρ' ἡμῖν; καὶ εἰς προφυλάξεις, ἃς πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν ὁ ἐλαιοκόμος κατὰ τὴν παρασκευὴν καὶ τὴν διατήρησιν τοῦ ἐλαίου. Ἡ καλὴ ποιότης τοῦ ἐλαίου δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐξαγωγῆς αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους, ἔνθα εἶνε πεφυτευμέναι αἱ ἐλαῖαι, τῆς ποικιλίας τῆς ἐλαίας καὶ τῆς ἐποχῆς τῆς συλλογῆς τοῦ καρποῦ. Ἐὰν παρ' ἡμῖν εἰσήγοντο αἱ πεφωτισμέναι μέθοδοι τῆς ἐλαιουργίας, τὰ ἔλαια τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐβελτιοῦντο σημαντικῶς, ἐπαρχίαι δέ τινες θὰ παρήγαγον τοιαῦτα ἐράμιλλα τῶν πεφημισμένων τῆς Εὐρώπης, ὡς ἀπεδείχθη διὰ τοῦ μεγάλου ἐλαιουργείου ἡ «Ἀθηνᾶ», ὅπερ παρήγαγε πέρυσιν, διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ τὰς ὁδηγίας εἰδικοῦ ἐπιστήμονος ἐλαιουργοῦ, ὑπ' ἐμοῦ δηλονότι, ποσότητα τινὰ ἐλαίου, δυναμένου νὰ παραβληθῇ ἐντελῶς πρὸς τὰ καλλίτερα Εὐρωπαϊκά. Τὸ ἔλαιον τοῦτο παρήχθη ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, πέραν τῆς Μονεμβασίας, παρὰ τὴν ἀκτὴν Ψηφιά, καὶ ἀκριβῶς ἐν τῇ θέσει Λιβάδια τῆς περιφερείας Τόπαλτι.

Τὰ γνωστὰ παρ' ἡμῖν ἀγουρέλαια καὶ τὸ τῆς Κηφισσίας εἶναι σχετικῶς τὰ καλλίτερα ἔλαια, ἐφ' ὅσον δὲν παρασκευάζονται ἐπιστημονικῶς τοιαῦτα, ἀλλ' ἀνήκουν καὶ ταῦτα εἰς τὴν κλάσιν τῶν κοινῶν φαγωσίμων, διότι κέκτηνται πάντα τὰ χαρακτηρίζοντα τὰ ἑλληνικὰ ἔλαια ἐλαττώματα.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Δι' ὅσα εἴπομεν ἀνωτέρω δὲν πρέπει νὰ νομίσῃ τις ὅτι ὁ διϋλισμὸς εἶνε περιττὴ ἐργασία.

Ἀπεναντίας εἶναι ἀναγκαία καὶ πρέπει νὰ γίνηται δι' ὅλα τὰ ἔλαια, κοινὰ καὶ ἐκλεκτά, ἐπειδὴ δι' αὐτῆς καθίστανται ταῦτα ρευστότερα καὶ διαυγέστερα καὶ ἑπομένως συντελεῖ, ὥστε τῶν μὲν κοινῶν νὰ μειοῖ τὰ ἐλαττώματα, τῶν δὲ ἐκλεκτῶν finissimi ν' αὐξάνῃ τὰς ἀρετάς.

Ὁ καθηγητὴς κ. Antonio Aloi λέγει, ὅτι τὸ ἔλαιον καὶ μετὰ τὴν ἀπαχώρησιν τοῦ ἐκ τοῦ φυτικοῦ ὑγροῦ, κοινῶς λιοζοῦμι ἢ λάντουρο, περιέχει μεγάλην ποσότητα διαφόρων στερεῶν οὐσιῶν, αἵτινες θολώνουν αὐτὸ καὶ ἐπιδρῶσιν ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τοῦ χρώματος αὐτοῦ. Ὅθεν πρέπει ν' ἀπαγω-

ρισθῆ τῶν οὐσιῶν τούτων, ὅπως προληφθῆ πᾶσα ἀλλοίωσις τοῦ ἐλαίου καὶ ἀποκτήσῃ διαύγειαν, χάριν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς καταναλώσεως. Γίνεται δὲ ὁ καθαρισμὸς τῶν φαγωσίμων ἐλαίων διὰ τῆς μεταγγίσεως, ὅτε τὸ ἔλαιον μένει χρόνον τινὰ ἐν ἠρεμίᾳ, ἢ διὰ διϋλιστηρίου ἢ διὰ φυτικῶν ὀξέων. Ἐλαιοκόμοι τινὲς ἐσφαλμένως προτιμοῦν νὰ καθαρίζουν τὰ ἐλαιά των διὰ τῆς μεταγγίσεως καὶ οὐχὶ διὰ διϋλιστηρίου, νομίζοντες, ὅτι τὸ διϋλιστήριον καὶ πρὸ πάντων τοῦ βάμβακος ἐκθέτει τὸ ἔλαιον εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀέρος. Τὸ ἀντίθετον ἀληθεύει. Τὰ διϋλιστήρια, ἐπειδὴ εἶναι τὸ πλεῖστον κεκλεισμένα, ἐμποδίζουν κάπως τὴν μετὰ τοῦ ἀέρος ἐπαφὴν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐξ ἄλλου τὸ καθαρίζουν τελειότερον καὶ ταχέως, πρὸς ἐμπορικὴν ὠφέλειαν, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς μεθόδου τῆς μεταγγίσεως, ἥτις ἀπαιτεῖ χρόνον μακρὸν καὶ ἑπομένως ἀκατάλληλος διὰ μεγάλας ποσότητας ἐλαίου. Τὰ διϋλιστήρια ποικίλλουν καὶ κατὰ τὸ σχῆμα καὶ κατὰ τὰ συστήματα, ἀναλόγως τῶν κατασκευαστῶν. Θὰ περιγράψωμεν ἐνταῦθα ἓν διϋλιστήριον διὰ μικρὰς ποσότητας ἐλαίου ἢ μᾶλλον ἓν διϋλιστήριον δι' οἰκογενείας.

Τοῦτο συνίσταται ἐκ κυλίνδρου ἐκ λευκοσιδήρου ἢ τσίγκου διαμέτρου 0,20-0,30 καὶ ὕψους 0,30-0,50 κατὰ τὴν βάσιν κωνικοῦ. Ἔσωθεν τοῦ κυλίνδρου, ὅπου οὗτος λήγει, τίθεται διάφραγμά τι διάτρυτον ἐπίσης ἐκ λευκοσιδήρου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ῥίπτεται στρῶμα πλυμένου καὶ χονδροτριμμένου ζωϊκοῦ ἄνθρακος, πάχους 0,5-0,6. Ἐπ' αὐτοῦ προστίθεται ποσόν τι βάμβακος καθαροῦ, ὅπερ καλύπτει ἕτερον διάτρυτον διάφραγμα. Χύνεται ἄνωθεν τὸ πρὸς καθαρισμὸν ἔλαιον, τὸ ὁποῖον ἐξέρχεται ἐκ τοῦ κάτω μέρους τοῦ διϋλιστηρίου, δῆλα δὴ ἐκ τοῦ ἄκρου τοῦ κώνου, διαυγὲς καὶ ἐκχρωματισμένον. Μετὰ χρῆσιν τινὰ πρέπει νὰ πλύνηται διὰ θερμοῦ ὕδατος ὁ ζωϊκὸς ἄνθραξ καὶ ὁ βάμβαξ, διὰ νὰ χρησιμοποιῶνται πάλιν.

Ἀλέξανδρος Ν. Γεωργακόπουλος.
Καθηγητὴς τῆς ἐλαιουργίας ἐν τῇ Βιομ. καὶ Ἐμπ. Ἀκαδημίᾳ.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΡΗΜΙΤΑΙ

Ὑπῆρξαν πάντοτε καὶ ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι μεγάλην ἡδονὴν εὑρίσκοντες εἰς τὸν βίον τῶν ἐρημικόν. Εἰς τοιοῦτος, ὅστις ὠνομάσθη ὁ βασιλεὺς τοῦ Βράχου, ἔζησε πολλὰ ἐπὶ γυμνοῦ σκοπέλου μεταξὺ τῆς Ἱερσέης νήσου καὶ τῆς γαλλικῆς ἀκτῆς, ἀπέναντι καὶ τῶν δύο. Ἔζησεν εὐχαριστημένος καὶ εὐτυχὴς καὶ τὰς ὥρας του διεσκέδαζε πλέκων κοφίνια, τὸ ὑλικὸν τὸ ὁποῖον τοῦ ἔρριπτον πλοῖα διερχόμενα. ἐπειδὴ ἦτο γνωστὸς εἰς τὸν ἐκεῖ ναυτικὸν κόσμον. Ἦτο ὑπερήφανος καὶ διὰ τὴν ἐρημικὴν ζωήν. Ὡς δῶρον ἔπεμψεν εἰς τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν ἓν εὔπλεκτον καλάθιόν του, ἐκείνη δὲ εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἔστειλεν εὐχαριστήσεις καὶ ἕνα χειμερινὸν μανδύαν.

Πρό τινων ἐτῶν νέος τις ἐστοιχημάτισεν, ὅτι θὰ ζήσῃ ἐπὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος ἐπί τινος νήσου καλουμένης Ἰεθοῦς, πλησίον τοῦ Σάρκ. Ἔλαβε μαζῆ του τὸν σκύλον του, ζεῦγος χοίρων καὶ ἓν ὀνάριον· καὶ εὗρε τὴν ζωὴν τόσον ἐλκυστικήν, ὥστε παρέτεινε τὴν ἐκεῖ διαμονήν του ἐπὶ ἓξ μῆνας μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ στοιχήματος. Ἐναυπήγησε μόνος του ἓν μονόξυλον καὶ κατεσκεύασεν ἀποβάθρον, ἐψάρευε κατὰ καιρὸν, καὶ ἐκυνήγει κουνέλια. Ὑπῆρξεν εὐτυχής.

Δύο φορὰς ἐκινδύνευσε τὴν ζωήν του. Τὴν μίαν ἔπεσεν ἀπὸ ὑψηλὸν βράχον, καὶ ἀφοῦ ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ λιπόθυμος, μόλις ἀνέκτησε τὰς αἰσθήσεις· τὴν ἄλλην φορὰν ἐκλείσθη ἀπὸ τὴν πλημμύραν εἰς ἓν σπήλαιον, καὶ μόλις ἐσώθη τοῦ πνιγμοῦ ἀναρριχηθεὶς καὶ διελθὼν δι' ὀπῆς ὡς ποντικός.

Ἄλλη παρακειμένη νῆσος, ἡ Ἕρμη (ὄνομα καὶ πρᾶγμα) ὑπῆρξεν ἀλλεπάλληλος καταφύγιον πολλῶν ἐρημιτῶν. Ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπῆρξεν ἰδιοκτησία γερμανοῦ τινος, τοῦ πρίγκηπος Μπλόχερ, ὅστις ὅμως εἶχε τοὺς ὑπηρέτας του, τὸ πλοῖόν του, καὶ πᾶσαν εὐμάρειαν τοῦ βίου του, ὥστε εὐλόγως εὕρισκε θέλγητρα εἰς τὴν ἐρημίαν.

Λέγεται ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους ὁ κόσμος νομίζει τεθνεῶτας, ζῶσιν ἐν ἐρημίᾳ εἰς μίαν ἢ ἄλλην ἐκ τῶν χιλιάδων νήσων τῶν διεσπαρμένων εἰς τὰ νότια τοῦ Εἰρηνικοῦ· καὶ ἀλλοκότους διηγήσεις φέρουν εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα περὶ τῶν ἐξορίστων ἐκείνων, οἵτινες μόλις ἐπιφαίνονται που ἀστραπηδόν, καὶ κρύπτονται συνθηματικῶς ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα βλέμματα.

Ὁ «Ἰωάννης Ὄρθ», ὁ ἀγνώστου διαμονῆς ἀρχιδοὺξ τῆς Αὐστρίας Ἰωάννης, ὅστις ὑποτίθεται ὅτι ἐπνίγη κατὰ τὸν διάπλουν εἰς Βαλπαρείζο, λέγεται ὅτι ζῇ ὁλομόναχος εἰς μίαν τῶν νήσων ἐκείνων τοῦ κοραλλίου· ὅπως καὶ ὁ ἀδελφός του, ὁ ἀρχιδοὺξ Λουδοβίκος, ἐζήτησεν ἄσυλον εἰς τὰς Βαλεαρίδας νήσους.

Ὁ πλέον ἀξιοσημείωτος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐξορίστους τούτους εἶνε ὁ Γεώργιος Κλούνης Ρὸς, ἄρχων τῶν νήσων Κοκὸς καὶ τῶν νήσων τῶν Χριστουγέννων. Ὁ πάππος του περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος ἀνεκάλυψε τὰς νήσους ταύτας καὶ τὰς κατέλαβεν. Ἔζησεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ 1854, ὅταν τὸν διεδέχθη ὁ υἱός του, καὶ εἶτα ὁ νοήμων Σκῶτος, πεντηκοντούτης.

Ὁ Κλούνης Ρὸς ἔχει τώρα περὶ τοὺς 700 ὑπηκόους εἰς τὴν τερπνὴν μικρὰν χώραν του, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι πτωχοὶ οὔτε καπηλεῖα, οὔτε ἀστυνομία ἢ φυλακή, καὶ τὸ καλλίτερον ἀπ' ὅλα οὔτε χρήματα. Τὸ ψωμὶ δρέπεται ἀπὸ τὰ δένδρα· τὰ ὀψάρια εἶναι τόσον ἄφθονα, ὥστε ἔρχονται ἕως τὴν ἄμμον τῆς παραλίας ἐπίτηδες διὰ νὰ πιασθοῦν καὶ τὰ πουλιὰ ἀφορμὴν μόνον θέλουν διὰ νὰ πέσουν εἰς τοῦ κυνηγοῦ τὰς χεῖρας.

Τὸ μελιτῶδες κόμμι ῥέει ἀπὸ τὰ δένδρα. Ὑπάρχουν ὀκτὼ μόνον τετραγωνικὰ μίλια καλλιεργημένου ἐδάφους ἐπὶ τῶν νήσων, ἀλλὰ ταῦτα περιέχουσιν ἓν ἑκατομμύριον δένδρων τοῦ κακάου. Πᾶς ὑπήκοος, ὅταν νυμφεύηται, λαμβάνει αὐτοδικαίως τρία στρέμματα γῆς, μίαν οἰκίαν καὶ ἕνα κῆπον.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Διὰ τὴν ἱστορίαν δημοσιεύομεν τὴν συγκινητικωτάτην ἐπιστολὴν τοῦ Ζολᾶ πρὸς τὴν κυρίαν Δραϋφοὺς καὶ καλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ ἐντρυφήσωσι.

Κυρία,

Σᾶς ἀποδίδεται εἰς μάρτυς ἀθῶος. Ἀποδίδεται δὲ εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του.

Ὁ πρῶτος μου στοχασμὸς στρέφεται πρὸς τὴν ἐνωθεῖσαν καὶ εὐτυχοῦσαν ἐπὶ τέλους οἰκογένειαν. Οἷον δήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ πένθος μου ὡς πολίτου ἀπέναντι τῆς βαθείας θλίψεώς μου, ἀπέναντι τῶν σφαιρῶν, αἵτινες ἐξακολουθοῦσι νὰ πλήττωσι τοὺς δικαίους, ζῶ μεθ' ὑμῶν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν πλήρη δακρύων ἀνακουφιστικῶν, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν περισφίγγετε εἰς τὰς ἀγκάλας σας τὸν ἀναζήσαντα νεκρόν. ἄρτι ἐξελθόντα τοῦ τάφου.

Κυριολεκτικῶς ἡ ἡμέρα αὕτη εἶναι ἡμέρα λύπης καὶ χαρᾶς.

Φαντάζομαι τὴν πρώτην ἑσπέραν, ὅταν αἱ θύραι τῆς οἰκίας ἐκλείσθησαν καὶ πᾶς θόρυβος εἰς τὰς ὁδοὺς κατέπαυσε. Δύο τέκνα εἶναι ἐκεῖ μετὰ τοῦ πατρός των, ἐπιστρέψαντος ἐκ μακρυνοῦ καὶ μαύρου ταξειδίου.

Τὸν ἀσπάζονται ἀναμένοντα παρ' αὐτοῦ νὰ τοῖς διηγηθῇ βραδύτερον τὰ παθήματά του. Ἡ δὲ σύζυγος, ἀφοῦ ἡρωϊκῶς τὰ πάντα ὑπέστη κατὰ τὸν μέγαν ἀγῶνα, προσπαθεῖ δι' ὑπερανθρώπου τρυφερότητος νὰ ἀνακουφίσῃ τὸν ἀποδοθέντα σύζυγον!

Ὁποία χαροποιὰ εἰρήνη! Πόσαι ἐλπίδες μέλλοντος αἰσιωτέρου!

Γλυκύτης ἄφατος βασιλεύει ἐν τῇ κλεισθείσῃ οἰκίᾳ. Χαρὰ μεγάλη βασιλεύει καθ' ὅλον τὸν οἶκον, καὶ ἡμεῖς εἴμεθα κεκρυμμένοι ἐκεῖ ὑπὸ τὸ σκότος ἄφωνοι, ἱκανοποιημένοι. Ἡμεῖς ὅλοι, οἵτινες χάριν τῆς εὐτυχοῦς ταύτης στιγμῆς ἠγωνίσθημεν πρὸ τόσων μηνῶν.

Τὸ ἐπ' ἐμοί, δηλῶ, ὅτι ὁ μόνος μου σκοπὸς ὑπῆρξεν ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη καὶ ἡ ἀπονομὴ τῆς δικαιοσύνης. Εἰς ἀθῶος ὑπέφερε τοσοῦτον τὸ φρικωδέστερον τῶν μαρτυρίων· ἐφαίνετο ὅτι δὲν ἔζη πλέον.

Τὸ θάρρος μου προῆλθεν ἐκ φιλανθρωπίας. Ὁ μόνος μου σκοπὸς ἦτο νὰ δώσω τέρμα εἰς μαρτύριον συγκινοῦν καὶ αὐτοῦς τοὺς λίθους. Ν' ἀποδώσω εἰς τὸν θυτιασθέντα τὸ φῶς τῆς ἡμέρας· ν' ἀποδώσω αὐτὸν εἰς τὴν οἰκογένειάν του, ἥτις ἤθελεν ἐπουλώσει τὰς πληγάς του.

Ἐνόμιζον τότε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἁπλοῦ ἐγκλήματος μέλλοντος νὰ δικασθῇ. Ἠγνόουν ὅμως τὸ μέγεθος τοῦ ἐγκλήματος, ὅπερ ἐκράτει τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν σιδηροδέσμιον, ἐγκεκλεισμένον εἰς ἕνα τάφον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἠγωνία καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐξωργιζόμην κατὰ τῶν ἀγνώστων μοι ἐνόχων. Ἁπλοῦς ὢν χρονογράφος, ὁρμηθεὶς ἐκ συμπαθείας πρὸς τὸ ἀνθρώπινον καθῆκον, δὲν εἰργαζόμην ποσῶς διὰ τὰ κόμματα. Ὑπηρέτουν τὴν ἀνθρωπότητα. Ἠννόησα ἑπομένως τὰς φοβερὰς δυσκολίας εἰς τὸν σκοπόν μου.

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον τῆς δίκης ἐκτυλισσομένης, εἶδον ὅτι ἀπαιτοῦνται ὑπεράνθρωποι ἀγῶνες διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ὁ ἀθῶος. Ὅλοι οἱ ἰσχυροὶ ἠνώθησαν ἐναντίον μας καὶ ἀπῃτεῖτο ἓν θαῦμα. Ὁπόσας δὲ φορὰς ἀπηλπίσθην περὶ τῆς ἐκβάσεως! Ὁπόσας φορὰς κατὰ τὸ διάστημα δύο σκληρῶν ἐτῶν ἀπηλπίσθην, ὅτι θὰ τὸν ἀπέδιδον εἰς τὴν οἰκογένειάν του ζῶντα. Ἴσως μίαν ἡμέραν, ἔλεγον, θὰ εὕρομεν δικαιοσύνην, θὰ γνωσθῇ ἡ ἀλήθεια, ἀλλ' αὐτὸς ὁ δυστυχὴς θὰ ἀπέθνησκε καὶ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΠΠΟΥ

[Συνέχεια ἴδε προηγούμενον ὑπ' ἀριθ. 10 φύλλον]

Ἐμφάνισις τοῦ ποδηλάτου.—Ἵππος μὴ τρώγων. — Κοινωνικὸν εὐεργέτημα. — Εὐκολία τῆς μεταφορᾶς.— Ὄχι πλέον ἱππόται καὶ ἁμαξόνες. — Νέα ἔθιμα.— Νέον ἱππικόν.—Ἀποτρόπαιος λογική.

Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν μεταφορικῶν ὀργάνων, τὸ ποδήλατον βεβαίως ἀξιοῖ τὴν τιμὴν τῆς κατὰ ἥμισυ τουλάχιστον αἰῶνα συντομεύσεώς τῆς σιδηροδρομικῆς ἐνεργείας καὶ προπαρασκευῆς τῆς ὁδοῦ τῶν αὐτοκινήτων.

Μόλις τὸ δίκυκλον, ὅλως δεῖλόν, μικρὸν καὶ ἀσθενὲς ἐπεφάνη τῷ 1890 καὶ ὑπὸ τὰ σκώμματα τοῦ εἴρωνος κοινοῦ σκληρῶς ἀπεδοκιμάσθη, ὁ τύπος ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισίν του καὶ ἐξήγησεν εἰς τὸ κοινὸν, ὅτι οὐδὲν τὸ γελοῖον νὰ ἐπιβαίνῃ τις μετὰ τοσαύτης ταχύτητος ἐπὶ δύο τροχῶν, ἀλλὰ τοὐναντίον ὅτι ἡ σωματικὴ ἐξάσκησις ὠφελεῖ πολὺ τοὺς ὁδοιπορροῦντας διὰ τοιούτων εὐγενῶν μέσων. Τὸ κοινὸν τότε ὡριμώτερον σκεφθὲν, ἠυχαριστήθη καὶ παρίδὼν τὸν χλευασμὸν τῶν ἀνοήτων, ἐπεδόθη μετὰ πλείονος ζήλου εἰς τὴν μεταφορικὴν ταύτην διασκέδασιν. Καὶ ἡ δειλὴ αὕτη ἀπαρχὴ μετεβλήθη βαθμηδὸν εἰς ἔθος.

Ἐνθυμούμεθα δὲ πάντες μετὰ πάσης προφυλάξεως καὶ δειλίας οἱ νεόφυτοι μετέβαινον εἰς ἀπόκεντρα καὶ ἰδιαίτερα μέρη νὰ λάβωσι μαθήματά τινα ἰσορροπίας ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς στάσεώς των ἐπὶ τοῦ δικύκλου καὶ μεθ' ὁπόσης κρυφίας χαρᾶς διέτρεχον δι' αὐτῶν τὰς ἀποκέντρους ὁδοὺς καὶ τὰς μὴ συχναζομένας ἐκτὸς τῆς πόλεως θέσεις. Κατὰ τὴν μοιραίαν δὲ συνάντησιν ἢ διάβασιν βεβήλου τινὸς διαβάτου, χωρικοῦ ἢ στρατιώτου μεταβαίνοντος εἰς ὑπηρεσίαν ἢ γυναικὸς συναζούσης χόρτα ἀνὰ τοὺς ἀγρούς, ὁ ποδηλάτης οὔτος ἀμέσως ἐσταμάτα, ἐκ δειλίας ἢ ἐξ ἐντροπῆς. ἢ ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐκτάκτων ἀπασχολήσεων ἀνέβαλεν ἢ διέκοπτε τὴν ποδηλατικήν του διασκέδασιν. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ποδηλάτου καὶ ἡ εἰσαγωγή του ἐν τῷ κόσμῳ ἐγένετο ὑπὸ ὅλως γελοίας καὶ παραδόξους συνθήκας. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἱστορία του ἐν τῇ ἀρχῇ. Διὰ τὸ ἐλάχιστον πρόσχημα ἡ ποδηλατικὴ πρόοδος ἐστάμάτα διὰ νὰ λάβῃ ἴσως καιρὸν βραδύτερον νὰ διαχυθῇ εἰς ἁπάσας τὰς ὁδοὺς τῆς σφαίρας μας.

«Ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἐπέβην ἐπὶ δικύκλου, λέγει ποδηλάτης τις, ἐνόμισα, ὅτι εὑρισκόμην ἐπὶ φυσικοῦ κατ' ἀρχὰς καὶ εἶτα τεχνητοῦ διτρόχου ἵππου. Τί θαυμάσιον πρᾶγμα ὅπου μοὶ ἐφάνη κατὰ πρῶτον, ὅτε διέτρεξα μακρυνὴν κάπως ἀπόστασιν! Ὅτε δὲ βραδύτερον μετὰ συναδέλφων εὑρέθην μετὰ τέσσαρας περίπου ὥρας πορείαν ἐντὸς ἑτέρας πόλεως καὶ ἐσυλλογίσθην, ὅτι ἔφθασα μόνος ἐκεῖ τῇ βοηθείᾳ ἰδίων μέσων καὶ οὐχὶ δι' ἁμάξης ἵππου ἢ σιδηροδρομικῶς, ὁποίαν χαρὰν δὲν ἠσθάνθην καὶ ὁπόσας ἀνοησίας καὶ ἀστειότητας δὲν εἶπον!»

Βραδύτερον τὸ ποδήλατον εἰσήχθη ἀπανταχοῦ κατὰ χιλιάδας ἐν ἅπασι τοῖς ἔθνεσι. Ἀπὸ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἑλβετίαν, Γερμανίαν κτλ. Ἀλλὰ τὸ ὅλως παιδαριῶδες τοῦτο καὶ ἁπλοῦν μηχάνημα πέπρωται ἄρα ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν ἵππον; Ἄδηλον ἔτι. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι, ὅτι ἀπανταχοῦ ἤδη ἄνδρες, γυναῖκες, παιδία διαφιλονεικοῦσι τὴν προθυμίαν τίς πρῶτον καὶ καλήτερον ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ ἀψύχου τούτου ἵππου, ὅσπις δὲν ζητεῖ οὔτε χόρτον οὔτε ὕδωρ διὰ νὰ συντηρηθῇ.

Ἐν τούτοις γνωστὸν τυγχάνει, ὅτι ὁ καιρὸς πλησιάζει τῆς διὰ μηχανικοῦ μέσου ἀντικαταστάσεως τοῦ ἵππου. Δίκυκλον, μονόκυκλον ἢ ἄλλο τι θὰ ἦναι τοῦτο, ἀδιάφορον. Ὁ κόσμος ἤδη ἀρχίζει νὰ συνειθίζῃ εἰς τὴν ἀργίαν τοῦ ἵππου καὶ τοῦτο ἀρκεῖ. Ἡ ἐπανάστασις ἐκτελεῖται σιωπηλῶς καὶ ἀθορύβως. Ἡ πτῶσις τοῦ ἵππου ἀπεφασίσθη. Καὶ δὲν εἴμεθα μακρὰν τῆς ἐξοχῆς, καθ' ἣν αὐτοκράτορες καὶ βασιλεῖς, ἱππόται καὶ ζάπλουτοι βασίλισσαι καὶ ἡγεμονίδες, νέοι καὶ γέροντες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, θὰ μεταχειριζόμεθα ἕνα τροχὸν πολυτελῆ ἢ ἁπλοῦν ἢ δίπουν τινὰ τεχνικὸν μέσον, διὰ νὰ μεταφερώμεθα μόνοι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.

Μάτην οἱ ἐλαφρῶς κρίνοντες τὰ πράγματα διϊσχυρίζονται ὅτι ἡ ποδηλασία εἶναι συρμός, ὅστις θὰ παρέλθῃ ταχέως, ἐνῷ τοὐναντίον αὕτη ἐγκαθίδρυεται παρ' ἡμῖν κοινωνικὸν εὐεργέτημα. Τοὺς πρώτους δὲ ἵππους, οὓς ἀντικαθιστᾷ εἶναι οἱ ἀγγελιαφόροι τῶν μεγαλουπόλεων. Ἡ διανομὴ τῶν τηλεγραφημάτων ἤδη ἐκτελεῖται ποδηλατικῶς.

Ἡ καινοτομία μᾶς ἔρχεται πάντοτε ἐκ Παρισίων. Ταύτας δ' ἀπομιμῶνται τὸ Λονδῖνον, αἱ Βρυξέλαι, ἡ Φλωρεντία, ἡ Βιέννη, τὸ Βερολῖνον κτλ. Παρατηρήσατε αἰφνιδίως τὸ δάσος τῆς Βουλόνης, εἶναι ὁ ἐκλεκτότερος περίπατος τῶν παρισινῶν. Ἄπειροι ποδηλάται, ἄνδρες, γυναῖκες, κοράσια καὶ παιδία διασχίζουσι μετὰ χάριτος καὶ δεξιότητος τὸ ἐκτεταμένον δάσος. Πόσοι ἐξ αὐτῶν ἐγκατέλειψαν τὴν ἱππασίαν διὰ νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν ποδηλασίαν; Αὕτη, φαίνεται, ἔχει καλείτερον γόητρον καὶ μέλλον. Ἔπειτα οὔτε χόρτον, οὔτε ἄχυρον, οὔτε ἠνία, οὔτε σπαῦλοι, οὔτε ἱπποκόμοι ἀπαιτοῦνται. Οἰκονομία ἑβδομήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Τὸ ποδήλατον εἶναι ἕτοιμον ὁπόταν τὸ χρειασθῆτε, ὀλίγον *ξεσκόνισμα* καὶ οὐδὲν πλέον, εἶναι ἤδη ἕτοιμον νὰ σᾶς δεχθῇ. Ἐνῷ ὁ ἵππος πολλάκις σᾶς κάμνει νὰ τὸν περιμένητε μάτην. Εἶναι ἀσθενής! καὶ ἐνίοτε ἀποθνήσκει καὶ σᾶς λυπεῖ καὶ σᾶς φέρει εἰς μεγάλην μελαγχολίαν καὶ ἀπελπι-

οὐδέποτε ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα του θὰ ἔδιδον αὐτῷ τὸ θριαμβευτικὸν φίλημα τῆς ἐπιστροφῆς! Σήμερον, Κυρία, ἰδοὺ ὅτι ἐγένετο τὸ θαῦμα. Δύο ἔτη ἀγῶνος Τιτανίου διέλυσαν τὸ ἀδύνατον. Ὁ σταυρωθεὶς κατῆλθε τοῦ σταυροῦ. Ὁ ἀθῶος εἶναι ἐλεύθερος. Ὁ σύζυγος ὅστις σᾶς ἀπεδόθη δὲν θὰ ὑποφέρῃ πλέον.

Τὰ παθήματα τῶν καρδιῶν σας παρῆλθον. Ἡ δὲ φοβερὰ ὑπόθεσις θὰ παύσῃ παράττουσα τὸν ὕπνον σας. Μυστικῶς αἱ καρδίαι μας συγκοινωνοῦσι μετὰ τῶν ἰδικῶν σας. Καὶ δὲν εἶνε σύζυγος σήμερον καὶ μήτηρ, ἥτις νὰ μὴν αἰσθάνεται γλυκείαν συγκίνησιν!

Ἀναμφιβόλως, Κυρία, ἡ χάρις αὕτη εἶναι σκληρά. Πῶς εἶναι δυνατὸν τόσα μαρτύρια ἠθικὰ νὰ θεραπευθῶσιν;

Ὁποία μεταστροφὴ ὅμως! Ἀντὶ δικαιοσύνης, χάρις.

Τὸ χείριστον εἶναι, ὅτι τὰ πάντα ἐμηχανεύθησαν, ἵνα φθάσωσιν εἰς τὸ ἀπάνθρωπον τοῦτο τέρμα.

Οἱ δικασταὶ ἠθέλησαν νὰ κτυπήσωσιν ἕνα ἀθῶον, διὰ νὰ σώσωσι τοὺς ἐνόχους! Ἕτοιμοι νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν φρικώδη ὑποκρισίαν, φαινόμενοι φιλεύσπλαγχνοι.

Καὶ ἐδῶ ὁ Ζολᾶ ἐπὶ πλέον συγκεκινημένος, ἐξακολουθεῖ:

Ὁποία θλῖψις ἐν τούτοις νὰ ὑποκύπτῃ Κυβέρνησις Κράτους μεγάλου εἰς ἀδυναμίαν ἀπαισιόδοξον. Νὰ φαίνηται ἐλεήμων ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε νὰ φανῇ δικαία.

Νὰ τρέμῃ πρὸ τῆς ἀλαζονείας στασιαστῶν τινῶν, νὰ νομίζῃ ὅτι θὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν διὰ τῆς ἀδικίας. Νὰ ὀνειροπολῇ δὲν ἠξεύρω ὁποίαν γενικὴν ἕνωσιν καὶ δηλητηριώδη.

Εἶναι τὸ ἄκρον ἄωτον ἑκουσίας τυφλώσεως. Εἰρήνη δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰμὴ διὰ τῆς δικαιοσύνης· οἱαδήποτε ἀδικία θὰ εἶνε αἰτία νέου ἀναβρασμοῦ.

Ἐκεῖνο ὅπερ λείπει μέχρι σήμερον εἶνε Κυβέρνησις βαίνουσα μετὰ θάρρους πρὸς τὸ καθῆκον, διὰ νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ τὸ ἐκ τοῦ ψεύδους καὶ τῶν παρανομιῶν παρεκκλίναν Ἔθνος. Ἡ Κυβέρνησις κατόπιν τῆς σκανδαλώδους ἀποφάσεως τῶν Ρεννῶν ἔπρεπε ν' ἀποταθῇ εἰς τὸ ἀκυρωτικὸν, τὸ ἀνώτατον τοῦτο δικαστήριον, τὸ τοσοῦτον ἀναξίως παραγκωνισθέν. Πλὴν ἡ πτῶσις μας εἶνε τοιαύτη, ὥστε πρέπει νὰ ὀφείλωμεν χάριτας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ χάριν της.

Μέγιστε Θεέ! Ὁποία μωρὰ τόλμη, ὁποία ἀκαταλόγιστος δύναμις, ἥτις τὴν θέτει πρὸ τῶν ὀδόντων ὅλων, ὧν αἱ ἄγριαι γλῶσσαι περισφίγγουσιν αὐτὴν ἀπαισιοδόξως. Νὰ εἶνε τις καλός, ὅταν δὲν δύναται νὰ εἶνε ἰσχυρός, εἶνε δίκαιον. Ἐν τέλει, κυρία, ἡ χάρις, ἥτις ἔπρεπε πάραυτα νὰ δοθῇ εἰς τὸν σύζυγόν σας, πρέπει νὰ φέρηται παρ' αὐτοῦ διὰ κεφαλῆς ὑψωμένης, καθόσον δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τῆς γῆς ἀθωότερον πλάσμα τοῦ συζύγου σας.

Κυρία, ἀφήσατέ με νὰ σᾶς εἴπω, ὁποῖον θαυμασμόν, ὁποίαν λατρείαν τρέφομεν πρὸς αὐτόν. Θέλομεν νὰ ἐπουλώσωμεν διὰ τῆς τρυφερότητός μας τὰς κατενεχθείσας αὐτῷ πληγάς. Ἀλλ' ἐννοοῦμεν καλῶς, ὅτι πᾶσα ἀφοσίωσις ἀποβαίνει ματαία.

Οὐδέποτε ἡ κοινωνία θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ πρὸς τὸν ἥρωα χρέος της. Ἐὰν τις μέχρι σήμερον ἐκεραυνοβολήθη τραγικώτερον, οὐδεὶς ἐπίσης κατέκτησε τόσην ὑπόληψιν καὶ ἀγάπην, ὅσην ὁ σύζυγός σας. Τὸ θάρρος του, ἡ γαλήνη του θὰ ἐκπλήξωσι τὰς ἐπερχομένας γενεάς. Ὁ ἀθῶος ἀπεθεώθη, διότι διὰ τοῦ δοθέντος ἀλησμονήτου παραδείγματος ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν κατώρθωσαν τόσοι φιλόσοφοι καὶ τόσαι ἀνθρώπιναι θεωρίαι καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἡ ἀνθρωπότης ἐξέφερε φωνὴν ἐλευθέραν ὑπὲρ ἑνώσεως καὶ δικαιοσύνης τοῦ κόσμου σύμπαντος.

Οὗτος δύναται νὰ κοιμᾶται ἡσυχος ἐν τῷ μέσῳ τῆς οἰκογενείας του· ἂς ἐπαναπαυθῇ ἐφ' ἡμῶν ὡς πρὸς τὴν δόξαν του.

Ἡ δάφνη τῆς αὔριον θὰ εἶνε ἀπελευθέρωσις ἡρωϊκή. Ἔπειτα ὅλαι αἱ γενεαὶ γονυκλινῶς θὰ ζητῶσι συγγνώμην εἰς τὴν μνήμην τοῦ θυσιασθέντος διὰ τὸ ἔγκλημα τῶν πατέρων των.

Εἴμεθα ἡμεῖς, Κυρία, οἵτινες θὰ ἀπονείμωμεν δικαιοσύνην, ἡμεῖς ποιηταὶ καὶ χρονογράφοι ἐπιτετραμμένοι νὰ ὑποστηρίζωμεν τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀλήθειαν. Εἶναι μία μεγάλη ἐνίσχυσις ἐν τῷ βίῳ τὸ περιφρονεῖν τὰς προσβολὰς καὶ τὰς ἀσχημίας.

Εἶναι ἤδη τεσσαράκοντα ἔτη, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων μένω ἀκλόνητος ἐναντίον τῶν ἀδίκων ἐπιθέσεων, ἃς προκαλεῖ ἑκάστη τῶν πράξεών μου.

Εἶμαι ἄτρωτος, ὡς εἶνε ἐπίσης ὁ ἀθῶος. Ἡμεῖς θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν ἀγῶνα σφοδρότερον. Μᾶς ἀναγκαιοῖ ἡ ἱκανοποίησις του διὰ νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὴν Γαλλίαν, τῆς ὁποίας ἡ σκληρότης δὲν πρέπει νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν οἶκτον εἰς τὸν κόσμον τοῦ 1900, ὅστις, ὡσεὶ πλῆθος κοράκων, θὰ εἰσβάλῃ εἰς Παρισίους. Ὅταν ὁ σύζυγός σας διηγηθῇ εἰς τὰ τέκνα του, καθήμενα ἐπὶ τῶν γονάτων του, τὴν θλιβερὰν του ἱστορίαν· θὰ θαυμάσωσι ταῦτα ἔτι μᾶλλον τὸν ἥρωα πατέρα, θὰ εἶνε ὑπερήφανα καὶ θὰ φέρωσι μετὰ δόξης τὸ ὄνομά του ὡς ἀνθρώπου ἐξαγιασθέντος διὰ τῶν μαρτυρίων του, ἕνεκα τῆς ἀνθρωπίνης ἀδικίας. Μίαν ἡμέραν δὲν θὰ εἶνε ὁ υἱὸς καὶ ἡ θυγάτηρ ἑνὸς ἀθῴου, θὰ εἶνε τὰ νήπια τῶν

σίαν. Ἐνῷ ἑκάστη βλάβη τοῦ ποδηλάτου διορθοῦται εὐχερῶς.

Αἱ τελευταῖαι ἁμαζόνες.

Ὁ κόσμος ἤδη μετεβλήθη, αἱ πολυτέλειαι ἀπεσκορακίσθησαν καὶ ἡ οἰκονομία παντοῦ καὶ ἐν πᾶσι κυριαρχεῖ. Τὸν ἵππον ἀντικαθιστῶσι καὶ λόγῳ οἰκονομίας πάντες οἱ χρώμενοι μεταφορικῶν μέσων. Ἄπειρος ἀριθμὸς ἐργατῶν, ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν μεταβαίνουσιν ἐπὶ τὸ οἰκονομικώτερον εἰς τὰς ἐργασίας των καθ' ἑκάστην πρωΐαν καὶ ἐπιστρέφουσιν τὸ ἑσπέρας διὰ ποδηλάτου πάντοτε. Ἀφ' ἑτέρου ἐλαττοῦται οὕτω ἡ ἐργασία καὶ τῶν λεωφορείων καὶ τῶν ἱπποσιδηροδρόμων. Τὸ ποδήλατον ἐκήρυξεν ἤδη ἀναφανδὸν τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ ἵππου.

Πρὸ τῆς καταπληκτικῆς ταύτης προόδου τῆς διὰ μηχανικῶν μέσων μεταφορᾶς οἱ ἱππόφιλοι ἐξαφανίζονται βαθμηδὸν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀφίνοντες τοὺς Βουκεφάλους των νὰ φθισιῶσιν εἰς τοὺς σταύλους των ἢ πωλῶσιν αὐτοὺς εἰς τοὺς χωρικούς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἁμαζόνων ἐλαττοῦται ἐπίσης καὶ μάτην ὁ περίεργος θεατὴς ἀναζητεῖ πλέον εἰς τοὺς ἀριστοκρατικοὺς περιπάτους τὰς περιφήμους καὶ ὡραίας ἐκείνας χαριτοβρύτους ἱππευτρίας τῶν παρελθόντων χρόνων.

Τὰ πάντα φεῦ! ἀπέπτησαν μετὰ τῶν ἵππων καὶ ἱππόται καὶ ἁμαζόνες ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς!

Οἷα κατάπτωσις τοῦ ἵππου! μετὰ τοσοῦτον ἔνδοξον παρελθόν!

(Ἕπεται συνέχεια).

δημίων ἐκεῖνα, ἅτινα θὰ ἐρυθριάσωσι πρὸ τῆς γενικῆς περιφρονήσεως.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ Ἕλλην δὲν εἶναι ξένος. Χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν πόλιν καὶ τὸν κόσμον, εὑρίσκεται ἀπροσδοκήτως ἐν μέσῳ οἰκείων καὶ φίλων καὶ γνωστῶν, ὡσεὶ νὰ μὴ μετεκινήθη ἐκ τοῦ τόπου του. Ἡ γλῶσσά του ὁμιλεῖται πανταχόσε, ὁ οὐρανός του καὶ ἡ θρησκεία του ὑπάρχουν καὶ ἐκεῖ, τὰ δὲ ἤθη καὶ ἔθιμά του ἐπικρατοῦν ζωηρότατα. Σημεῖον ὅτι ἡ κοσμοπολιτικὴ του ἐγκατάστασις εἶναι ἐσαεὶ ζωηρὰ καὶ ἀκμαία.

ΟΙ ΛΑΓΩΟΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΟΝ

Ἐξέρχεσθε ἀνὰ τὰς εὐρωπαϊζούσας ὁδοὺς τοῦ Πέρα, κατέρχεσθε εἰς τὰς ἐμπορικωτέρας τοῦ Γαλατᾶ ἢ διαπορθμεύεσθε ἀνὰ τὰς πολυδαιδάλους τῆς Στάμπουλ, παντοῦ ἀκούετε τὴν γλῶσσαν σας καὶ αἰσθάνεσθε τὸν οὐρανόν σας. Εἶναι πραγματικὴ ἀπήχησις, ἢ μᾶλλον ἀπεικόνισις καὶ ἀντιγραφὴ τῆς πατρίδος σας. Ὁ Ἕλλην ἔχει παντοῦ πατρίδα καὶ ἀδελφοὺς καὶ δι' αὐτὸ πάντες οἱ λαοὶ τὸν ἀγαπῶσι, διότι ἀνέκαθεν τὸν γνωρίζουσι καὶ ἀκαταπαύστως τὸν βλέπουσι.

Μετέβημεν τὴν ἐπιοῦσαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν φίλων μας, διότι οἱ συνδρόμηταί μας ἤδη εἶναι πλέον τοιοῦτοι. Ὁ κ. Π. Δημητρακόπουλος ἐν τῷ ὡραίῳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πέρα καταστήματί του, τῷ λάμποντι ἐκ τῶν πολυποικίλων ἐγχρώμων καὶ μὴ φιαλιδίων, κυτίων καὶ διαφόρων κεχρυσωμένων διαφημήσεων, ὡς καὶ τῶν μετὰ χάριτος διατεταγμένων καὶ κεκοσμημένων εὐγεύστων καὶ τερψιλαριγγίων φαγωσίμων καὶ ποσίμων ἀντικειμένων του, ὡς ἀπόλυτος κυριάρχης ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ του κατὰ μῆκος τοῦ βασιλείου του βαδίζων μετ' ἀπολύτου ἀβρότητος καὶ φιλοφροσύνης ὑποδέχεται καὶ περιποιεῖται τοὺς προσερχομένους.

Ὁ κ. Γ. Δαπόλας, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ὡραίου ὀλίγον ἀπωτέρω κειμένου καταστήματος Marguerite. τοῦ στολίζοντος τὴν ὁδὸν Πέρα μὲ τὰς ὡραίας καὶ ποικιλοχρώμους βυτρίνας του, διαρκῶς σχεδὸν παραμένοντος ἐν τοῖς γραφείοις του καὶ ἐπιβλέποντος τὴν ζωηρὰν κίνησιν τοῦ καταστήματός του μετὰ σοβαρότητος καὶ ἀξιοπρεπείας καταστηματάρχου, εἶναι τύπος εὐρωπαίου καὶ τιμᾷ τὴν πατρίδα του Σῦρον, ἐξ ἧς κατάγεται.

Ὁ κ. Α. Χρηστοδούλου, ὁ πολὺς βιομήχανος τοῦ Μπαλοὺκ Παζάρ τῶν ποικίλων εἰδῶν τῆς ζαχαροπλαστικῆς, ἰδίως τῶν περιφήμων λουκουμίων του, ὧν τοσαύτην καλὴν ἐξαγωγὴν ποιεῖ καὶ ὁ πάντοτε πρόθυμος, προσηνὴς καὶ ὑποχρεωτικὸς πρὸς πάντας τοὺς φίλους καὶ γνωρίμους των. Μᾶς ὑπεδέχθη μετὰ πολλῆς θέρμης καὶ μᾶς συνέστησε καὶ πρὸς τοὺς φίλους του.

Ὁ κ. Ἀριστ. Πυρῆς, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐν Σμύρνῃ κάλλιστα λειτουργοῦντος οἰνοπνευματοποιείου, ὁ τὰ πάντα θυσιάζων διὰ τοὺς φίλους του, ἀφίνει ἀμέσως τὴν ἐργασίαν του διὰ νὰ σᾶς φιλοξενήσῃ καὶ ὅσον κάλλιον σᾶς περιποιηθῇ.

Ὁ κ. Ἀντ. Ἀκύλας, ὁ εὐγενὴς Θηραῖος, οἰνέμπορος τοῦ Πέρα παρὰ τὰ Μνηματάκια, εἶναι τύπος ἀγαθότητος, εὐγενείας καὶ γενναιοφροσύνης καὶ δὲν σᾶς ἀφίνει, ἂν δὲν βαρυνθῆτε, τὰς πολλὰς περιποιήσεις του. Ἔχει δὲ καὶ ποικιλίαν μεγάλην τῶν ἐκλεκτοτέρων θηραϊκῶν οἴνων, ἐξ ὧν δὲν παραλείπει νὰ σᾶς προσφέρῃ ὀλίγον. Εἶναι ἀληθὴς φιλότιμος Ἕλλην.

Ὁ κ. Κ. Κωβαῖος, παντοπώλης ἐν Γαλατᾷ ἐκ τῶν καλητέρων καὶ ἀρχαιοτέρων ὁμογενῶν μας, ἔχει κατακτήσει τὴν συμπάθειαν καὶ ἀγάπην ὡς ἐκ τοῦ ἀκεραίου χαρακτῆρός του καὶ τῶν καλῶν του ἐργασιῶν, ἐξ ὧν ἔχει ἀποκομίσει τὰς συμπαθεστέρας ἐντυπώσεις καὶ δρέψει τοὺς καλειτέρους καρπούς. Μετὰ πολυετῆ εὐδόκιμον κάρπωσιν ἤδη ἀπολαμβάνει τὸν θρίαμβον τοῦ ἱδρῶτος του, μολονότι τὸ κατάστημά του δὲν ἔπαυσε ποσῶς λειτουργοῦν.

Ὁ κ. Ἰω. Πρασουλίδης μετὰ τοῦ ἰσαξίου ἀδελφοῦ του ἔχει λαμπρὸν μέγα οἰνοπνευματοποιεῖας κατάστημα παρὰ τὴν μεγάλην γέφυραν τοῦ Κερατείου Κόλπου καὶ μᾶς ἐπέδειξεν αὐτὸ καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη. Εἶναι ἄριστον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, δὲν προφθάνει τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν καὶ εἰς γενομένην ἐρώτησίν μας περὶ ἐξωτερικῆς καταναλώσεως καὶ διαφημισμοῦ τῶν εἰδῶν του; — Ἂς προφθάσωμεν, μᾶς εἶπε τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν καὶ εἴμεθα εὐχαριστημένοι, διότι δυσκολευόμεθα νὰ ἱκανοποιῶμεν τοὺς πελάτας μας τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Ὁ κ. Ἰ. Χαλκιόπουλος, φαρμακοποιὸς ἐν Γαλατᾷ, εἶναι ὅπως πάντες σχεδὸν οἱ φαρμακοποιοὶ κοινωνικώτατος καὶ δημοτικώτατος, φιλόφρων καὶ πολὺ ὁμηλιτικός, ἀλλ' ἐνέχει καὶ τὸ ἰδιάζον προσόν, ἕνεκα τῆς πολλῆς ἐργασίας, ἣν ἔχει, νὰ σᾶς ὁμιλῇ καὶ νὰ γράφῃ τὰ φάρμακα, χωρὶς ποσῶς νὰ χάνῃ τὸν μῖτον τῆς ὁμιλίας του, οὔτε νὰ λησμονῇ νὰ θέτῃ τοὺς τόνους τῆς γραφῆς. Καὶ τὸ σπουδαιότερον νὰ ἐργάζηται διασκεδάζων, διότι αἰφνιδίως τὸν ἀκούετε μετὰ χάριτος διακόπτοντα τὴν ἐγγραφήν, χαριτολογοῦντα καὶ ἀπὸ καρδίας ἐνίοτε γελῶντα.

Ἐπεσκέφθημεν εἶτα τὸν κ. Φούλιαν, ἀξιόλογον ἔμπορον, τὸν κ. Ἰω. Βελιζανόγλουν ἐπίσης κάλλιστον φαρμακοποιὸν ἐναντι τῆς Ἁγίας Σοφίας, τὸν κ. Ἀλέξ. Ξανθόπουλον καὶ Σα ἐμπόρους, τὸν κ. Π. Καλίνικον, διατηροῦντα δύο κάλλιστα καὶ μεγάλα ἐμπορικὰ καταστήματα ἐν Γαλατᾷ, τὸν κ. Κ. Τζανῆν ἔμπορον, καὶ εἶτα τὸν φίλτατον κ. Καζίμιρον Βόζιαν ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ ρωσσικοῦ πρακτορείου, μεθ' ὃ μετέβημεν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Θ. Παράσχου, τμηματάρχου παρὰ τῷ Μονοπωλείῳ τοῦ καπνοῦ, ἀλλὰ δυστυχῶς τὴν φορὰν ταύτην δὲν ἠδυνήθημεν νὰ τὸν ἴδωμεν διότι ὁ παχύσαρκος θυρωρὸς τοῦ ὡραίου παρὰ τὴν Ὀθω-

μανικην Τράπεζαν μεγάρου τῶν Μονοπωλείων τρὶς κατὰ συνέχειαν φορὰς μᾶς εἶπεν ὅτι δὲν εἶναι ἐκεῖ, παρὰ τὴν καλὴν διάθεσιν, ἣν εἴχομεν νὰ ἴδωμεν τὸν κ. Παράσχον, οὗτινος ἡ συναναστροφὴ πάντοτε εἶναι λίαν εὐχάριστος καὶ διδακτική. Γνωρίζει πολλὰ καὶ καλὰ καὶ πολλὰ τὰ καλὰ ἀπὸ καρδίας μεταδίδει τοῖς φίλοις του.

Ὁ κ. Φρ. Ροσολάτος ἐκ τῶν διακεκριμένων τῆς Κωνσταντινουπόλεως δικηγόρων, εἶναι φίλος καὶ πατριώτης ἄριστος. Εχρημάτισε δικηγόρος καὶ σύμβουλος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ρωσσικῆς πρεσβείας, ἐσχάτως δὲ διωρίσθη καὶ νομικὸς σύμβουλος τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους. Ὡς ἐκ τῶν νέων του δὲ καθηκόντων, παρεχώρησε τὴν θέσιν τοῦ ἀντιπροσωπεύειν τὰς ὑποθέσεις τῆς Ρωσσικῆς πρεσβείας τῷ ἀξιολόγῳ αὐτοῦ υἱῷ, ἐπίσης καλλίστῳ λειτουργῷ τῆς Θέμιδος, ὅστις φαίνεται ἀντάξιος τοῦ πατρός του. Μὴ δυνηθέντες νὰ ἴδωμεν τὸν κ. Φ. Ροσολάτον, μένοντα συνήθως ἐν τῷ ἐν Πριγκίπῳ αὐτοῦ μεγάρῳ, εὕρομεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν τοῖς παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Τραπέζῃ γραφείοις του, μεθ' οὗ ἀντηλλάξαμεν διαφόρους ὁμιλίας. Εἶναι εὐγενέστατος καὶ προσηνέστατος καὶ κάλλιστα μεμορφωμένος καὶ γλωσσομαθὴς καὶ δεικνύει μεγάλην τάσιν πρὸς πρόοδον· διότι ἤδη διαπρέπει ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς ἐπιστήμης του.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει προκειμένου νὰ ἐπισκεφθῆτε πολλὰ καὶ διάφορα πρόσωπα, δέον πολλὰς νὰ διατρέξητε ἀποστάσεις καὶ πολὺ νὰ κοπιάσητε. Ἀπὸ τοῦ Πέρα θὰ μεταβῆτε εἰς τὸν Γαλατᾶ καὶ ἀπὸ τοῦ Γαλατᾶ εἰς τὸ Σταμπούλ, Φανάριον καὶ λοιπὰ μέρη. Αἱ δὲ ἀποστάσεις αὗται μολονότι ἐκ πρώτης ἀπόψεως δὲν φαίνονται ἐκπληκτικαὶ καὶ ἐπιλαμβάνεσθε τῆς ὁδοιπορίας, ἐν τούτοις μετ' ὀλίγον οἱ ἑλικοειδεῖς ἀνηφορικοὶ καὶ κατηφορικοὶ δρόμοι καὶ τὰ κεκοπιακότα μέλη σας σᾶς ἀναγκάζουν νὰ σταματήσητε καὶ ἐνοήσητε τὸ μέγεθος τῶν κόπων καὶ τῆς ἐργασίας σας. Δέον ἑπομένως ν' ἀναβάλητε τὸ ἔργον σας καὶ συνεχίσητε ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας τὰς ἐπισκέψεις σας. Τὸ αὐτὸ ἐπάθαμεν καὶ ἐπράξαμεν καὶ ἡμεῖς.

Ἡ Κωνσταντινούπολις εἶναι ὁμολογουμένως ἡ χαώδης πόλις. Δηλαδὴ χάνεσθε ἐντὸς αὐτῆς. Εἶναι μεγίστη, πολυποίκιλος, πολυδαίδαλος, κοσμοπολιτική, περιέχει ἀπὸ ὅλας τὰς φυλὰς κόσμον καὶ ζαλίζει φρικωδῶς. Μολονότι δὲ ὁλονὲν κάπως τακτοποιεῖται καὶ καλλωπίζεται, ἐν τούτοις εἶναι πάντοτε ἐν ἀνωμαλίᾳ, διότι ἡ ἔκτασις, ὁ χῶρος καὶ ἡ φύσις τῆς πόλεως εἶναι τοιαύτη.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΔΙ' ΕΝ ΙΟΝ

«Χαίρετε ἀγροί μ' ἀγαπητοὶ καὶ χλόη ἡ γλυκεῖα,
«Τ' ἀνθρώπου σκέπη, οὐρανέ, καὶ θαυμασία Φύσις,
«Καὶ σὺ γελῶσα τῶν δασῶν ἀγρία ἐρημία,
«Τὸ ὕστατον ὑγίαινε σοὶ προσφωνῶ, ὦ Κτίσις.»
(Γίλβερτ)

Παράδοξον ! . . . ἓν ἴον τοῦ Ιουνίου· ἦτο ὅμως ὁλοσχερῶς ἀνοικτόν, μάλιστα παρὰ πολὺ ἀνοικτόν, καὶ τὰ μικρά του πέταλα ἤρχιζον νὰ κλίνωσι πρὸς τὰ κάτω. Ἐσκέφθην νὰ τὸ δρέψω διὰ νὰ τὸ φυλάξω ὡς τελευταῖον ἀσπασμὸν τοῦ Μαΐου, ὡς πρῶτον χαιρετισμὸν τοῦ Ἰουνίου. Ἔτεινα τὴν χεῖρα, ἀλλ' ἐνῷ ἡτοιμαζόμην ν' ἀποσπάσω τὸ στέλεχός του, ἓν ὄχι, ξηρὸν καὶ ἀγέρωχον συνεκράτησε τὴν σκληρὰν πρᾶξιν, καὶ τὸ ἴον μοὶ ὡμίλησεν οὕτω: Εἶμαι, ἴσως, τὸ τελευταῖον ἴον τῆς λίμνης, ἔπειτα ἀπὸ ἐμὲ δὲν θὰ εὕρῃς ἄλλα καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Καὶ ἐγὼ εὑρίσκομαι εἰς τὰ τελευταῖά μου, ἀλλὰ σὺ δὲν θὰ μὲ ἀποσπάσῃς· εἶμαι βέβαιος περὶ τούτου, μόλις μάθῃς τὴν βραχεῖαν ἱστορίαν μου.

Ἐφύην ὁμοῦ μὲ τ' ἄλλα, ἅτινα δὲν ὑπάρχουν πλέον, καὶ τῶν ὁποίων βλέπεις ἐκεῖ ἐπάνω τὰς τροφούς, αἵτινες εἶνε ἰδικοί των βλαστοὶ καὶ αἴσιαι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τῆς ἀναπαύσεως· πλήν, ἡ φύσις δὲν ὑπῆρξε δι' ἐμέ, ὅπως δι' αὐτά, ἀφειδὴς τῶν χαρίτων της καὶ τοῦ μειδιάματός της, τόσον ὥστε ποτὲ δὲν ἠδυνήθην ν' ἀνοιχθῶ. Τὸ βλέπεις : Ἐγεννήθην κάτω ἐδῶ τόσον χαμηλὰ καὶ ἡ μήτηρ μου περιπλέκει τὰς μικρὰς καὶ ἀδυνάτους ρίζας αὐτῆς εἰς τοὺς κάλυκας καὶ τὸ ὕδωρ. Παρατήρησον καὶ τὴν βάτον ἐκείνην, ἥτις οὐδὲν καλὸν ἔπραξεν ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης, παρατήρησέ την, . . . αὕτη μὲ ἐκάλυψεν ὁλόκληρον καὶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον· οὐδέποτε εἶδον ἀκτῖνα ἡλίου, οὐδέποτε τὸ βλέμμά μου ἠδυνήθη ἐλευθέρως νὰ ἐκταθῇ εἰς τὸν κυανοῦν ὁρίζοντα, οὐδέποτε ἐδέχθην τὸν ἀσπασμὸν τῆς σελήνης.

Παρατηρεῖς τὴν τροφόν μου πόσον εἶναι ὠχρὰ καὶ πτωχεῖα, ἀπ' αὐτὴν ἔσχον τὴν ζωήν ! . . .

Πρὸ ἡμερῶν ἤδη ἔγεινε μικρὰ θύελλα, ἡ λίμνη ἐξεχειλήθη καὶ ὁ ἄνεμος ἔσυρε σφοδρῶς θάμνους καὶ δένδρα ἐπὶ τῆς ἄκρας.

Ἡ βάτος αὕτη (τὴν καϋμένην ! . . . πρότερον τὴν ἐμίσουν ἀλλὰ τώρα τὴν οἰκτείρω), κατευθύσθη ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἐκριζωθεῖσα ἐκ τῶν ἀνισχύρων ριζῶν της καὶ τώρα ἰδοὺ αὕτη ἐκεῖ παραμένει καὶ σκυθρωπή, . . . δὲν ἔχει, εἰμὴ ὀλίγον βίον, ἴσως καὶ ἀπέθανεν !

Ἐγώ, μικρόν, φιλάσθενον, ἐλαφρόν, ἔμεινον ἐπιπολῆς, πάντοτε εἰς τὸ πλευρὸν τῆς μητρός μου· καὶ τώρα ὅτε ἡ λίμνη ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γαλήνην, ἥσυχος, τώρα εἶμαι ἐδῶ, τὸ βλέπεις . . . , μὲ ὀλίγον ἄρωμα καὶ μὲ ὀλίγον βίον. Καί, ἀπ' ἐδῶ κάτω, ἐγκαταλελειμμένον καὶ πτωχόν, ὑπὸ τὴν ὑγρὰν σκιὰν τῆς βάτου εἶδον, κατὰ τὸν παρελθόντα χρόνον, τοὺς συντρόφους ὡραιοτέρους νὰ χαιρετῶσι τὰς πρώτας χαραυγὰς τοῦ Ἀπριλίου, ἠκροάσθην τοὺς ἀρωματώδεις αὐτῶν ὕμνους ἀνερχομένους πρὸς τὸν Οὐρανόν, τοὺς εἶδον εὐδαίμονας, νὰ ἐγκαταλείπωσι τὴν σεμνὴν καὶ φίλην ταύτην πατρίδα των διὰ νὰ ἐκταθῶσιν εἰς τὸν κόσμον τοῦ κενοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς. Τοὺς εἶδον ὑπερηφάνους, νὰ στέφωσι βοστρυχισμένας ξανθὰς κόμας καὶ λευκὰ στήθη παρθένων, τοὺς εἶδον ἀγερώχους νὰ κυριαρχῶσιν ἄνωθεν μιᾶς πορφύρας ἢ ἑνὸς βοημικοῦ κρυστάλλου, τὸ ὅλον ἑνὸς ὁρίζοντος χρυσοῦ καὶ πλούτου εἰς τὸν περιπαθῆ στενὸν χῶρον τῶν μικρῶν πριγκηπικῶν αἰθουσῶν, εἰς τὴν ἀχανῆ λαμπρότητα τῶν θεάτρων καὶ τῶν σκηνῶν. Τοὺς εἶδον κατὰ πληθύος μετὰ χαριέσσης κομψότητος ἐσχεδιασμένους ἐπὶ τοῦ λευκοῦ σηρικοῦ καλλωπισμοῦ νεαρῶν ἠρραβωνισμένων εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου· τοὺς εἶδον εἰς χορούς, εἰς συμπόσια, εὐγενεῖς ἀγγελιαφόροι ἐν τῇ φωνῇ τῆς πίστεως καὶ τοῦ ἔρωτος. Καὶ ἐγώ, ἔμεινον ἐδῶ, ἄγον βίον ἐπίμοχθον, ἐγνώρισα τὰς χαραυγάς, ἠσθάνθην τὰς δύσεις, ἀλλ' οὐδὲν εἶδον. Ἐτελείωσεν ἡ πορεία μου χωρὶς νὰ μὲ δρέψῃ μία φίλη χείρ!

Καὶ ἤδη ὑποκλίνω, καθὼς ὑποκλίνωσιν εἰς τὴν ἀνατολὴν τῆς χαραυγῆς αἱ σκιαί, ἂς ἡ σελήνη ἐκτείνει ἐπὶ τῆς αὐτῆς. Ἰδοὺ τὸ μοιραῖον τέλος μου ! Ἀλλὰ δὲν ἔχω κανὲν παράπονον· ἡ ζωή μου σβύνεται ὀλίγον ἐλεεινή, ὀλίγον σιγηλὴ καὶ μελαγχολικὴ ὡς δύσις φθινοπώρου. Τελευτῶ ἔνθα ἐγεννήθην· δὲν ἐβάδισα διὰ μέσου τοῦ κόσμου, δὲν ἐγνώρισα τὸ μυστηριῶδες ποίημα τοῦ ἔρωτος, δὲν ἐδοκίμασα τὰς ἡδονάς, τὰς εὐχαριστήσεις, τὴν εὐτυχίαν τῆς ἐπιγείου ταύτης ζωῆς, ἀλλὰ δὲν γνωρίζω ἂν πρέπῃ νὰ θλίβωμαι διὰ τοῦτο ! Οὐδεὶς μὲ ἔδρεψεν . . . οὐδεὶς μὲ ἐβεβήλωσεν ! Ἀλλ' ἡ ὥρα παρῆλθε καὶ ἐγὼ πρέπει ν' ἀποθάνω· χαῖρε, φίλε μου, χαῖρε ! . . . Χαῖρε, ὦ γῆ γελῶσα ἔρημος, ἣν ἡ λίμνη φιλεῖ καὶ θωπεύει· χαῖρε, ὦ τοπεῖον ἐπὶ τοῦ ἐκκρεμοῦς τοῦ ὁποίου ἡ ἀέναος καὶ φίλη σκιὰ τῶν μικρῶν καστανεῶν βλέπει ! Γλυκέα χρώματα λευκοπρασίνου τῶν χορτοβρυῶν ἀκτῶν καὶ τὸ βαθὺ τοῦ κρίνου, τῆς πεύκης καὶ τοῦ ἐλάτου, χαίρετε ! Χαῖρε, γλυκεῖα κλιτύς, τὴν ὁποίαν τὸ ἀρωματῶδες ροδόχρουν ἐνδύει κατ' ἔτος ! Χαῖρε ὕδωρ διαυγὲς καὶ ἀγαπητὸν τῆς λίμνης· ἀφίνω τὰς ὥρας σου ἡσύχους καὶ ἠρέμους, τὴν φαιδρότητα τῶν ἰδανικῶν σου διαχύσεων, τὴν θωπευτικὴν αὔραν τῆς ἑσπέρας, τὴν δρυμεῖαν καὶ ἀτάραχον πνοήν, ἥτις συνοδεύει τὰς ροδόχρους πρωΐας τοῦ Μαΐου ! Χαίρετε, ξυλάρια καὶ ἁλιευτικὰ πλοιάρια, ἅτινα ἐν τοῖς ἀρώμασι τῶν ἴων καὶ τῶν κυκλάμων διεκπεραιοῦτε καρδίας ἐρωτικὰς καὶ ἁγνάς.... Χαίρετε ! Ἀλλὰ τὴν μνήμην σας φέρω μετ' ἐμοῦ φίλην καὶ μυστικὴν συντροφίαν· καὶ ἂν ἡ λύπη τοῦ μέλλοντος ἔλθῃ νὰ ταράξῃ τὴν ἡσυχίαν μου, ὦ τότε θὰ μοὶ εἶναι γλυκεῖα ἡ ἐπιστροφή μου πλησίον σας καὶ εἰς τὴν μονάξίαν ταύτην τὴν πλήρη τρυφεροτήτων καὶ ἀρωμάτων θ' ἀναπαύσω τὴν ψυχήν μου !

Τοιουτοτρόπως τὸ δυστυχέστερον ἐτελείωσεν. Ἤκουσα τὴν φωνήν του, εὐγενὴς ἦχος καὶ ἀγαπητός· μία φωνὴ λεπτή —λεπτὴ ὅπως τὸ θνῆσκον ἄρωμά του, μελαγχολικὴ καὶ σκυθρωπὴ ὅπως τὸ χρῶμα τῶν μικρῶν καὶ τετμημένων πετάλων του....

Καὶ φθάσασα ἡ ὑστάτη στιγμή, ὅταν μοῦ εἶπε χαῖρε, ... νυγμὸν ἰσχυρὸν ἠσθάνθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ ἡ ψυχή μου ἀπεφάνθη οὕτω : Χαῖρε, γλυκέ μου φίλε, χαῖρε ! Τῶν ἀνθρωπίνων ταλαιπωριῶν ἡ δική σου δὲν εἶναι πρώτη· σὺ τοῦ βορβορώδους πέλματος τῆς ζωῆς δὲν ἐγνώρισες εἰμὴ τὰς ὄχθας ἔνθα ἐγεννήθης· ἡ ζωή σου παρῆλθεν ἄφωνος, ἀπαρατήρητος,... ἀλλὰ δὲν ἐθίχθη ἀπὸ τὰ δηλητηριώδη μιάσματα τοῦ πέλματος.

Δίελθε ἤρεμος !... ἡ σποδὸς τοῦ παρελθόντος δὲν εἶναι σποδὸς λήθης θανάτου· αὕτη θὰ ὁμιλήσῃ περὶ σοῦ ἐν καιρῷ καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦ χρόνου καὶ θὰ ἀρωματίσῃ τὸν αἰθέρα διὰ τῆς ἀρετῆς σου ! Χαῖρε !...

(Κατὰ τὸ Ἰταλικὸν) ΔΗΜΟΣ ΓΛΑΥΚΟΣ

ΣΟΥΡΠΩΜΑΤΑ

Στὸν Ἀντρίκο Χορταρίδη.

Ἡ νύχτα φεύγει ἀγάλια, κι' ἀπ' τὰ βουνὰ ἡ αὐγὴ
γλυκά, γλυκὰ χαράζει,
Δροσιὲς διαμάντια πέφτουν' 'στὴ σκοτισμένη γῆ
'ποῦ φορεσιὰ ἀλλάζει.

Λὲς κ' εἶναι νὺχτ' ἀκόμα, μὰ πέρ' ἀπ' τὰ βουνὰ
τ' ἄστρο τς' αὐγῆς προβαίνει
κανένα νυχτοποῦλι δὲν σκούζει πουθενὰ
κ' ἡ πούλια ἀγάλια σβένει.

Γλυκολαλοῦνε τώρα τοῦ κάμπου τὰ πουλιὰ
σ' ὁλάνοιχτα λουλούδια
Κι' ἀκούγοντ' ἀπὸ πέρα βοσκοῦ γλυκὰ φιλιά,
κι' ἐρωτικὰ τραγούδια.

Ναύπλιον 1896.

ΜΗΤΣΟΣ ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Κατασκευὴ πεπιεσμένης ζύμης (μαγιᾶς). Κατεργάζονται τριμμένην σήκαλιν (βρύζαν) μὲ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν βύνης καὶ ἀφοῦ γίνῃ ἡ ἐπίδρασις ψύχουσι τὸ ρευστὸν μέχρι τῆς ἀπαιτουμένης θερμοκρασίας καὶ προσθέτουσι 1[2 χιλιάγραμμον σόδας (εἰς 100 χιλιάγραμμα σηκάλεως) καὶ 360γρ. λίαν ἀραιοῦ θειικοῦ ὀξέως, τὸ δὲ ὅλον μῖγμα φέρεται τῇ προσθήκῃ μαγιᾶς εἰς ζύμωσιν. Ἡ σχηματιζομένη ζύμη ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ ἰσχυρῶς ἀφρίζοντος ρευστοῦ διὰ τρυπητοῦ λεπτοῦ (κοσκίνου τριχωτοῦ) καὶ φέρεται εἰς ὕδωρ ὅπου κατακάθηται. Τότε ἐκπλύνεται 2—3 φορὰς δι' ὕδατος καὶ πιέζεται ἐντὸς λινῶν σανιδίων ἢ ἀφίνεται νὰ στεγνώσῃ προηγουμένως ἐπὶ πωρωδῶν πλίνθων μέχρις οὗ λάβῃ σύστασιν μάζης ἀλεύρου. Ἔχει ὀσμὴν εὐχάριστον καὶ διατηρεῖται ἐν ψυχρῷ μέρει 15—20 ἡμέρας· ἔπειτα ἀρχίζει ἡ σῆψις· 100 χγρ. σηκάλεως δίδουσιν 6—8 χγρ. μαγιᾶς.

Κατὰ τῆς βραχνάδας. Μεταχειρίζεται ὁ Μάκενζυ μῖγμα ἴσων μερῶν χλωρικοῦ Καλίου, κοινοῦ ἅλατος καὶ διττανθρακικοῦ Καλίου· 15 δράμια τοῦ μίγματος διαλύονται ἑκάστοτε εἰς 50 δράμια ὕδατος καὶ γίνονται δὶς τῆς ἡμέρας γαργάραι.

Ἔγχρωμα κονδύλια πρὸς γραφὴν ἐπὶ ὑάλου, μετάλλου, πορσελάνης κλπ. Παρασκευάζονται ὡς ἑξῆς ὑπὸ τοῦ Φάβερ

Μαῦρα.	10 μ. αἰθάλης	40 λευκοῦ κηροῦ		10 στέαρ
Λευκά.	40 λευκ. γρέμζερ	20 »	»	10 »
Κυανᾶ.	10 κυαν. βερολίν.	20 »	»	10 »
Κίτρινα.	10 κιτρ. χρωμ.	20 »	»	10 »

Τὰ χρώματα συμμιγνύονται μετὰ τῶν λοιπῶν ἐν θερμῷ, λειοτριβοῦνται καὶ φέρονται εἰς τὰ προσήκοντα σχήματα δι' ὑδραυλικῶν πιεστηρίων, ὅπως τὰ μολυβδοκόνδυλα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τὸ κινούμενον ἐκκρεμές.

Γνωρίζομεν ὅτι, ἐὰν πληρώσωμεν ἐντελῶς ἓν ποτήριον ὕδατος καὶ καλύψωμεν αὐτὸ δι' ἰσχυροῦ τεμαχίου χάρτου εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ὑπεισέρχεται ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ, ὁ χάρτης θὰ προσκολληθῇ ἑρμητικῶς ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποτηρίου συνεπείᾳ τῆς πιέσεως καὶ ἐὰν ἀναστρέψωμεν τὸ ποτήριον, τὸ ὑγρὸν δὲν θέλει παντελῶς ἐκρεύσει.

Τὸ πείραμα ἐφαρμόζεται κάλλιον ὡς ἑξῆς : Προσδέσατε εἰς τὸ κέντρον τοῦ χάρτου τεμάχιον νήματος, προσέχοντες καλῶς ὅπως μὴ ὑπάρχῃ οὐδεμία ὀπή, ἣν ἐν ἀνάγκῃ κλείετε δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ καὶ ἀναρτήσατε τὸ ποτήριον, ὡς δεικνυσι τὸ ἡμέτερον σχῆμα, εἴτε διὰ τῆς χειρός σας, εἴτε διά τινος καρφίου καὶ θὰ ἔχητε οὕτω κινητὸν ἐκκρεμὲς χωρὶς τὸ ποτήριον νὰ δύναται ν' ἀποσπασθῇ ἐκεῖθεν. Καὶ ὄχι μόνον τὸ ἐκκρεμὲς τοῦτο δύναται νὰ διατηρηθῇ καθ' ὅλην τὴν ἡμέ-

ραν, ἀλλὰ δύναται τις νὰ κατορθώσῃ τὸ πείραμα καὶ διὰ μεγάλου ποτηρίου περιεχοντος βάρος περισσότερον.

Καλὸν ἤθελεν εἶσθαι ν' ἀλείψῃ τις τὰ χείλη τοῦ ποτηρίου διὰ λίπους πρὸς αὔξησιν τῆς στεροτέρας μετὰ τοῦ χάρτου προσκολλήσεως, ὁπόταν τὸ ποτήριον εἶναι μεγάλου βάρους καὶ ὁπόταν ὁ πειραματιστὴς εἶναι ἀρχάριος.

Φ. Π.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ πτῆσις τῶν πτηνῶν.—Πόσον ὑψηλὰ δύνανται νὰ πετάξωσι τὰ πτηνὰ δεικνύει ἡ ἑξῆς παρατήρησις τοῦ West ὅτε κατὰ τὴν ἑβδόμην 8βρίου 1895 παρετήρει ἐν Βηρυτῷ τὴν κάλυψιν τῶν πλειάδων ὑπὸ τῆς Σελήνης, παρετήρησε καὶ ἀποδημητικὰ πτηνὰ διερχόμενα πρὸ τοῦ δίσκου τῆς Σελήνης. Ἐχρειάζοντο ἀναλόγως τοῦ μεγέθους αὐτῶν καὶ τῆς ἀποστάσεως 4—8′ διὰ νὰ διέλθωσι τὸν δίσκον τοῦτον· ἐκ τούτου ὑπελόγισεν ὁ West τὸ ὕψος εἰς ὃ εὑρίσκοντο εἰς 8—15 χιλ. μέτρα.

Ἄρτος ἐκ πριονιδίων.—Τὸ καθόρθωμα τοῦτο ἐπέτυχεν ὁ ἀρτοποιὸς Φεσὰ ἐν Ἄβρῃ· ἠγόραζεν ἐν Παρισίοις ἄπειρα ποσὰ πριονιδίων, ἔδιδε νὰ τ' ἀλέθουν λεπτότατα καὶ τ' ἀνεμίγνυε μετ' ἀλεύρου, δι' οὗ κατεσκεύαζεν ἄρτους· ἐπειδὴ δὲ ἔδιδε τὸ ψωμὶ αὐτὸ λεπτὰ τινὰ ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων εἶχε μεγάλην κατανάλωσιν καὶ ἐγένετο ταχέως ἑκατομμυριοῦχος· εἰς μίαν μόνην ἐπαρχίαν ἐξώδευσε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐντὸς 1 ἔτους 500 βαγόνια πριονιδίων. Τὸ τελικὸν ὅμως ἀποτέλεσμα εἶνε ἡ φυλακή.

Ὀδηγίαι διὰ καπνιστάς.—Ἡ θεωρία ὅτι ὁ κίνδυνος, εἰς ὃν ὑπόκεινται οἱ καπνισταὶ ὀφείλεται μᾶλλον εἰς στομαχικὰς ἢ ἀναπνευστικὰς διαταράξεις ἐπιβεβαιοῦται ὁσημέραι· τοῦτο ἐπιμαρτυροῦσιν αἱ μεταβολαὶ ἐν τῷ σώματι τῶν καπνιστῶν καὶ δὴ εἰς τοὺς ὀδόντας, ἐντὸς τοῦ στόματος, ὅπου γεννῶνται ἐρεθισμοὶ καὶ φλεγμοναὶ ἐπαμβλύνουσαι τὴν γεῦσιν καὶ ἐν τῷ στομάχῳ, ὅπου παράγεται στομαχικὸς κατάρρους. Ἐνῷ οὐδόλως ἀπεδείχθη ὅτι τὰ ἀερώδη συστατικὰ φθάνουσι διὰ τῶν πνευμόνων εἰς τὸ αἷμα (ὅπως συνήθως νομίζεται), εἶνε ἀφ' ἑτέρου ἀναμφισβήτητον, ὅτι ὁ καπνιστὴς παραλαμβάνει ἐκ τοῦ στόματος του τὰ στερεά, ὑγρὰ καὶ ἀερώδη προϊόντα τοῦ καπνοῦ. Καλὸν λοιπὸν εἶνε ν' ἀποφεύγωμεν τὸ κάπνισμα τὴν νύκτα καὶ τὴν πρωΐαν πρὸ τοῦ προγεύματος, ἀφ' οὗ ἡ πεῖρα ἐδίδαξεν ὅτι αὐτὸ κυρίως εἶνε βλαπτικόν· ὡσαύτως πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν τὸ κάπνισμα καθ' ὅλας τὰς σωματικὰς κινήσεις ὡς ὁ χορός, ἡ γυμναστικὴ κλπ. ἐκτὸς τούτου ὁ καπνιστὴς πρέπει ν' ἀποδιώκῃ τὸν καπνὸν ἀμέσως ἀπὸ τοῦ στόματος, οὐδαμῶς δὲ νὰ τὸν διαβιβάζῃ διὰ τῆς ρινὸς καὶ νὰ τὸν καταπίνῃ. Ἰδίως δὲ δὲν πρέπει νὰ κρατῇ συνεχῶς τὸ σιγάρον διὰ τῶν χειλέων, οὔτε νὰ τὸ καπνίζῃ μέχρι τοῦ τελευταίου τέλους.

Τὸ κάπνισμα διὰ καπνοσύριγγος εἶνε ἀβλαβέστερον τοῦ τῶν σιγάρων καὶ σιγαρέτων· ταῦτα εἶνε τὰ μάλιστα ἐπιβλαβῆ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι μιγνύουσι πολλάκις τὸν καπνὸν μετ' ὀπίου ἐρεθίζει καὶ ὁ ἐκ τῆς καύσεως τοῦ χάρτου καπνὸς τοὺς ὀφθαλμούς, ξηραίνει τὸ στόμα καὶ παράγει βρογχικὸν κατάρρουν. Συστηματικαὶ πλύσεις τοῦ στόματος εἶνε λίαν ὠφέλιμοι. Πρὸς τοῦτο χρησιμοποιητέον κοινὸν ὕδωρ, ἐν ᾧ διελύθη μαγειρικὸν ἅλας (1 δρ. ἅλατος εἰς 250 ὕδατος) διὰ τούτου πρέπει νὰ πλύνηται τὸ στόμα τρὶς τῆς ἡμέρας καὶ ἰδίως τὴν ἑσπέραν πρὸ τοῦ ὕπνου.

Τὸ σχῆμα τῆς γῆς.—Ἐπιστεύετο μέχρι τοῦδε γενικῶς, ὅτι ἡ ἡμέτερος πλανήτης εἶνε σφαιροειδὴς πεπλατυσμένος εἰς τοὺς Πόλους καὶ ἐξωγκωμένος περὶ τὸν Ἰσημερινόν. Ἀλλ' ἡ πίστις αὕτη ἐξέλιπεν ἤδη. Ὡς ὁ Γαλιλαῖος μετὰ τόσους ἄλλους κατέστρεψε τὴν βιβλικὴν πλάνην τοῦ ἀκινήτου τῆς γῆς ἐν τῷ ἀπείρῳ, ὁ κ. Μαξ Νανσολὺ συνάγει ἐκ τῶν τελευταίων ἐξερευνήσεων τῶν Πόλων, ὅτι ὁ ἡμέτερος πλανήτης ἔχει σχῆμα ὄχι σφαιρικόν, στρογγύλον μέν, ἢ σχεδὸν στρογγύλον, ἀλλ' ἐξωγκωμένον περὶ τὸν Ἰσημερινόν, πεπλατυσμένον εἰς τὸν Βόρειον Πόλον, καὶ ἐκτεταμένον δίκην οὐρᾶς εἰς τὸν Νότιον Πόλον.

Τὸ τέϊον τοῦ Βαλζάκ.—Ὁ Γάλλος συγγραφεὺς Βαλζὰκ κατεῖχε τέϊον, τὸ ὁποῖον ἐπεφύλασσεν εἰς φίλους στενοὺς, οἵτινες προσήρχοντο διὰ νὰ πίνωσιν ἐξ αὐτοῦ, ἀφοῦ ἤκουον παρὰ τοῦ Βαλζὰκ μεγαλοπρεπὲς ἐγκώμιον τοῦ τείου του. Μόνον εἰς τὰς μεγάλας ἑορτὰς ὁ βασιλεὺς τῆς «ἀνθρωπίνης κωμῳδίας» ἐξῆγε τὸ τέϊον ἐκ τοῦ μυρωμένου κιβωτίου του, ὅπου τὸ διετήρει ὡς κειμήλιον καὶ διηγεῖτο τὴν καταγωγήν του. Αὐτὸ τὸ τέϊον, ἔλεγε, τὸ κίτρινον ὡς χρυσὸς ἐνετικὸς ἐκαλλιεργεῖτο μόνον διὰ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Σινικῆς ἐν μιᾷ μόνον ἐπαρχίᾳ καὶ διὰ Μανδαρίνων εἰδικῶς προσηρτημένων εἰς αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν. Παρθένοι συνέλεγον αὐτὸ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ μετέφερον ἄδουσαι εἰς τοὺς πόδας τοῦ αὐτοκράτορος. Αὐτὸ τὸ τέϊον ὁ Βαλζὰκ τὸ εἶχε λάβει παρὰ τοῦ Οὐμβόλδου, εἰς ὃν τὸ ἐδώρησεν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας, ὁ λαβὼν αὐτὸ κατ' εὐθεῖαν παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Σινικῆς. Τὰ προτερήματά του, ἔλεγεν, ἦσαν ὄχι ὀλιγώτερον ἐκπληκτικά. Ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ μύωπας τοὺς πίνοντας ἐξ αὐτοῦ τρεῖς φορὰς καὶ τυφλοὺς τοὺς πίνοντας ἓξ φοράς. Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη ὤθησε τὸν φίλον τοῦ μεγάλου συγγραφέως Λεόντα Γολσὰν ν' ἀνακράξῃ καθ' ἣν ὥραν ἡτοιμάζετο νὰ πίῃ «διακινδυνεύω ἕνα ὀφθαλμὸν, ἀλλὰ δότε μοι νὰ πίω».

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Λ. Τ. Μιτυλήνην. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ταχυδρομικῶς ἐγράψαμεν καὶ ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—*Π. Δ Παρισίοις.* Σᾶς ἀπηντήσαμεν καὶ ἀναμένομεν ἀπάντησίν σας.—*Δ. Σ. Πάτρας* Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σᾶς ἀπεστάλη ταχυδρομικῶς. — *Σ. Θ. Γ. Χαλάζιον.* Δελτάριον ἐλήφθη· Φύλλα σᾶς ἀπεστάλησαν ἐκ νέου — *Δ Σ Πειραιᾶ.* Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξις ἐδόθη κομιστῇ —*Κ. Ο. Κων[πολιν.* Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξις μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σᾶς ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς. — *Μ Γ Β. Σύρον.* Δελτάριον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν Σᾶς ἐγράψαμεν περὶ τῆς λήψεως ὅλων.—*Ι Δ Κ Σύρον* Σᾶς ἐγράψαμεν. Φροντίσατε παραλαβὴν ἐπιστολῆς. — *Ι. Α. Κ Σύρον.* Σᾶς ἐγράψαμεν. Ὅλα δημοσιευθήσονται. Ἡσυχεῖτε —*Ε. Β Π Σύρον.* Ἐνθύμιον ἐλάβομεν καὶ σᾶς ὑπερευχαριστοῦμεν. Σᾶς ἐγράψαμεν.

Μ. Κ. Κων]τολιν. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη, ταχυδρομικῶς γράφομεν. Καθυστερουμένων φύλλων ἀναμένομεν σημείωσιν ὅπως ἀποστείλωμεν ὑμῖν δωρεάν.—*Λ. Λ. Σμύρνην.* Δελτάριον ἐλήφθη ἀριθμοὺς 11 καὶ 12 ἀπεστείλαμεν ἐκ νέου.—*Δ. Δ. Πειραιᾶ.* Ἐπιστολή σας ἐλήφθη καὶ θέλομεν συμμορφωθῇ ἐφ' ὅσον μᾶς εἶναι δυνατὸν καὶ ἡσυχεῖτε.—*Ι. Μ. Ἰσμαϊλίαν* Δελτάριον ἐλήφθη, ἀλλὰ δὲν συμμορφούμεθα μὲ αὐτὸ, διότι προσεχῶς θὰ ἀνταμωθῶμεν καὶ τὰ λέγομεν — *Π. Κ Γολάζιον.* Ἐπιστολή σας ἐλήφθη καὶ σᾶς ἀπηντήσαμεν ταχυδρομικῶς.—*Κ. Λ. Κάϊρον.* Ἐπιστολή σας ἐλήφθη καὶ προσεχῶς θὰ σᾶς ἴδωμεν προσωπικῶς ἐπότε καὶ ἐξηγούμεθα.—*Ν. Π Τρίπολιν.* Τὸ φύλλον θέλει ἀποστέλλεται ὡς γράφετε αὐτόθι καὶ ἡσυχεῖτε.—*Γ. Μ. Κων]πολιν.* Ἐπιστολή σας καὶ ἀποδείξεις ἐλάβομεν ἔχει καλῶς. — Σ. Μ. Omdurman. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη καὶ θέλομεν φροντίσει ὡς γράφετε καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν τὰ δέοντα.—*Ν. Κ Σμύρνην.* Συνδρομή σας ἐλήφθη. Ταχυδρομικῶς σᾶς ἀπεστείλαμεν ἀπόδειξιν μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σας.—*Κ. Σ. Ὀδησσόν.* Ζητουμένους δύο τόμους τῆς Φύσεως σᾶς ἀπεστείλαμεν ταχυδρομικῶς ἐπὶ συστάσει.— Κ. Κ. *Σλάτινα.* Ἐπιστολή σας ἐλήφθη καὶ θέλομεν ἀκριβῶς συμμορφωθῇ πρὸς αὐτὴν καὶ ἡσυχεῖτε Νέον συνδρομητὴν ἐνεγράψαμεν καὶ ἀναμένομεν ὡς γράφετε τὴν συνδρομήν του. — *Ν. Ν. Δεδεαγάτς.* Ἀμφότερα αἱ ἐπιστολαί σας ἐλήφθησαν. Σᾶς ἀπηντήσαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν φύλλα καὶ καταλόγους. Ἤδη ἀναμένομεν νεωτέραν σας

Τυπογραφεῖον «Νομικῆς»